

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiae

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Episcopatus incipientes a littera A. c. XXXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38372

rum sententia ignoranter fortasse posuero, ampla mihi dabitur materia.

Episcopatus incipientes à litera A.

*Aberdonenses in Scotia, sub Archiepiscopo Sancti
Andrea. Cap. XXXVII.*

OMNVS RODVLPHVS, Scotus, monachus, & Abbas Monasterii Aberbrothæi, uir prudentia insignis, & sanctitate admirabilis, qui ita utramque & religiosi, & Episcopi uiam in omni postea uita tuebatur, ut dubites planè, fueritne diligentior Episcopus, an arctior religiosus: tenuiori enim ueste Episcopus, quam Abbas: duriori parsimonia diues, quam pauper: arctiori regula magistratus, quam priuatus semper uixit. Vnde ipsis etiam Regibus carus, Ecclesiam suam multis, eorum munificentia, beneficiis, & diuitiis ampliauit. Floruit anno Domini 1200. *Joannes Lesleus de reb. gestis Scotorum, lib. 6. in Vuilhelmo Rege.*

*Abrincenses, siue Abriacenses, vel Arboricenses, in Gallia, sub
Archiepiscopo Rothomagensi.*

4 S. P A T E R N Y S, Brito, Gallus, monachus Enixionensis, & Abbas Scisciensis, ecclesia Dei in omni sanctitate rectè administrata, plenus dierum, & miraculis in uita & morte clarus, ecclesia petiit, circa annum Domini 880. ætatis suæ anno 70. regiminis. 13. die 16. calendas Maii. *Auctor uitæ eius apud Surium tomo 2.*

Agenenses, in Gallia, sub Archiepiscopo Tolosano.

D. G V L I E L M V S, de Pontoife, monachus, & Prior Charitatis, Abbasque 24. Cluniacensis, deinde Episcopus Agenensis, creatus anno 1258. præfuit annis quinque, obiit anno 1263. die 15. calendas Ianuarii, & in monasterio S. Martini de Campis Parisiis sepultus est. *Chronicon Cluniacense, MS.*

Agrigentini in Sicilia, sub Panormitano Archiepiscopo.

D. A N G E R I V S, Sículus, monachus, & Abbas Catanensis in Sicilia, ex Episcopo primum Catanensi, ad Agrigentinam sedem translatus anno Domini 1099, in omni pietate uitam traduxit. *F. Thomas Fazellus, de reb. siculis, lib. 10. decadis 2. cap. unico.*

Aiatenses in Tuscia, sub Pisano Archiepiscopo.

D. ANDREAS, Hispanus, monachus, Ordinis S. Benedicti, ex Episcopo Ciuitatensi, Aiacensis, siue Aiatensis Præful constitutus, sua doctrina, & morum grauitate, ad Cardinalatum ascendere meruit. *Trittemius, lib. 4. cap. 43.*

Albigenses, Albienses, siue Albianenses, in Gallia, sub Archiepiscopo Bituricensi.

S. SALVIVS, Gallus, Iudex primum, deinde monachus, postea Abbas, & postremo Episcopus, inter cæteras uirtutes, etiam prophetiæ spiritu claruit. Obiit anno Domini 587. die quarto Idus Septembris. *Gregorius Turon. in hist. Franc. lib. 7. cap. 1.*

S. THEODEFRIDVS, siue ut Trittemio placet Tendefredus, monachus Luxouienensis, & Abbas Monasterii S. Petri Corbeia in Gallia, doctrina, & religione generis sui claritatem, non modicum illustrauit, & sanctitate clarus migravit in cælum die 26. Ianuarii. Floruit sub Dagoberto & Clodoueo. II. Regibus Franciæ. *Trittemius, lib. 4. cap. 209. Mosander tomo 7. in vita S. Batildis.*

Aldemburgenses in Vuagria, qui post Lübecenses, sub Bremensi Archiepiscopo.

10 D. EIZO, Germanus, monachus, decimus Aldemburgensis Episcopus ab Alberto Archiepiscopo creatus anno Dom. 1058. præ fuit laudabiliter annis plus minus octo, suo tempore sedes Aldemburgensis, quæ latissimè se extendebat, in tres Episcopatus, à prædicto Alberto Bremensi Archiepiscopo & Apostolicæ sedis in regnis Aquilonaribus Legato, scissâ est: scilicet in Magnipolensem, quæ nunc Suerinensis uocatur, cui præfectus est S. Ioannes Scotus, monachus in Racesburgensem, quam habuit quidam Aristo; & in Aldemburgensem, quæ hodie Lübecensis est, quam rexit hic noster Eizo; quo anno 1065. defuncto, Aldemburgensis Episcopatus uacauit per annos 84. usque ad annum 1149. *Crantzius metrop. lib. 4. cap. 39. Albertus Stadenfis in chronico.*

11 S. VICELINVS, Saxo, Germanus, monachus, & Abbas monasterii Segebergensis, deinde Abbas cœnobii Falderæ in ciuitate Cuzalina, postmodum anno uacantis sedis 84. qui erat à natiuitate Domini 1149. & Apostolatus sui ad Vandalos tricesimus, Ecclesiæ Aldemburgensi Episcopus datus, quod prius faciendum uerbis docuerat, operibus demonstrauit; obiit anno 1154. regiminis sui. 6. Prædie Idus Decembris. *Albertus in chron. Crantzius metrop. lib. 6. cap. 13. & alij.*

Althen-

Alethenfes, qui & San Macloniani, in Britannia minori.
sub Dolensi Archiepifcopo.

S. MACLOVIYS, qui & Machutes, Brito, monachus Monasterij Benchorensis in Britannia, ac Sancti Brandani Abbatis discipulus, meritis crescentibus factus est Episcopus Alethenfis, & populum sibi creditum, quoad uixit, in omni sanctitate gubernauit: de cuius admirandis rebus gestis multa extant passim volumina. Floruit anno 560. Obijtque die 17. calendas Decembris. *Robertus cœnalis de re gallica, lib. 2. Tritemius lib. 4. cap. 133. qui Episcopum eum Hyberniæ appellat, & alij permulti.*

Ambianenses, in Gallia, sub Rhemensi Archiepifcopo.

34 S. GODEFRIDVS, Gallus, monachus, & Abbas Monasterij S. Mariæ Nouingenti, creatus anno Domini 1107. præ fuit ouibus suis in omni sanctitate, annis vñdecim, & miraculis clarus, obiit anno 1118. ætatis suæ. 50. sexto Idus Nouembris. *Nicolaus monachus in eius uita apud Surium tomo 6.*

51 D. IOANNES de Grangia, monachus ordinis S. Benedicti, creatus & consecratus circa annum Domini 1370. Decretorū Doctor, & in rebus agendis exercitatissimus, ob singulares animi doctes a Gregorio Papa XI. inter purpuratos anno 1375. connumeratus, obiit post annum Domini 1400. *Panvinus in epit. Pont. Rom.*

Anagnini in Campania, Sub Patrimonio S. Petri.

D. STEPHANVS, Romanus, monachus Monasterij de Brandalo, & deinde Episcopus Anagninus à Formoso Papa factus, postmodum Bonifacio VI. Pontifici Romano succedens, Stephanus, VII. dictus VI. appellatus est, anno 898. *Illefcas lib. 4. cap. 45. & alij.*

Andegauenses in Gallia, Sub Turonensi Archiepifcopo.

S. ALBINVS, Gallus, Brito, monachus, & Abbas Monasterij Cincillacensis in Francia, sanctitatis eximie uir, qua mediante ad Pontificatum assumptus, annis 25. ecclesiam sibi commissam strenuè gubernauit, & miraculis pollens in pace quieuit, circa annum 570. die primo Martij. *Tritem. lib. 4. c. 181. & alij.*

D. IOANNES Godefridus Balues, Gallus, monachus, & Abbas S. Dionysij Parisiensis, & deinde Episcopus Andegauensis, postmodum S. R. E. Card. 1465. renunciatus: obiit Romæ 1491. *Belforesius in Cosmographia.*

D. GVLLIELMVS de Estouteuilla, Normandus, Gallus, DD. Doctor, monachus & Prior S. Martini de Campis Parisiis, ex Episcopo Marinensi, Episcopus Andegauensis, postea Biterensis, & tan-

dem. S.R.E. Card. pronunciatus anno 1439. Obiit Romæ 1482.
Panvinus in epitome.

*Anicienses in Gallia, olim sub Archiepiscopo Bituricensi;
nunc sunt exempti.*

D. IOANNES de Borbonio monachus, & Abbas Cluniacensis quadragesimus secundus, ad quam assumptus est anno Dom. 1434, post Episcopus Aniciensis creatus anno . . . . . Varia fortuna, ob continuos belli motus Ludouici vndecimi Regis, & Caroli Burgundiae Ducis, ecclesiae suae praefuit; quo tamen anno ex hoc mundo migrauerit, Chronicon Cluniacense, a quo haec accepimus, non exprimit.

Antisiodorenses in Gallia, sub Senonensi Archiepiscopo.

29 D. QUINTILIANVS, monachus, & Abbas cuiusdam Monasterii in Gallia, ord. S. Benedicti, creatus est Episcopus tempore Pipini senioris, Austrasiae Ducis, circa annum Domini 700. paulo ante uel post: & moriens sepultus est in ecclesia S. Germani Episcopi, Antisiodori. *Demochares de sacrif. missæ tomo 2. cap. 19. & Franciscus Belforestius in descriptione ciuitatis Antisiodorensis in sua cosmographia.*

37 D. ABBO, monachus, & Abbas in Gallia, Fratri suo Heribaldo in episcopatu successit, anno Domini 872. & duobus annis, decemque mensibus in regimine foeliciter peractis, obiit die tertio nonas Decembris, in ecclesia S. Germani, una cum fratre sepultus. *Demochares, & Belforestius, ibidem.*

39 D. VVALO, siue Vuala, Francus, Monachus Corbeiae Gallicæ, & frater Domni Ansegisili Archiepiscopi Senonensis, Episcopus renunciatus anno 888. sedit annos. 7. & dies 48. Obiit anno Domini 895. & in Monasterio Saxiaco sepultus est. *Ioannes Tritem. in chronico Hirsaugie.*

43 D. BETTO, siue Bethus, Burgundus, Gallus, monachus Monasterii S. Columbæ Senonis, fuit in episcopatu annis 2. mensibus. 11. & diebus 14. Creatus enim anno Domini 929. die decimo Aprilis, migravit anno 932. die sexto calendas Martii, & in cripta ecclesiae S. Germani sepultus est. *Demochares, & Belforest. locis citatis.*

44 D. GVALDRICVS, siue Gildericus, Antisiodorensis, Gallus, monachus S. Germani, creatus in locum Bettonis, anno 932. cum annis 15. & dieb. 24. prouinciam sibi commissam administrasset, obiit anno 947. die 11. cal. Maii. & sepultus est in ecclesia S. Germani. *Tritem. in chron. Hirsaugie. in Rudolpho Abbate.*

46 D. RICHARDVS, Antisiodorensis, Gallus, Monachus, & ipse
S. Ger-

S. Germani in ciuitate Antisiodorensi, creatur Episcopus anno 976. præ fuit annis. 9. mense 1. diebus 2. obiitque anno 985. die 17. calendas Iunii, cum suis antecessoribus in ecclesia Sancti Germani sepultus. *Demochares, & Belforest. ut supra.*

54 D. HUGO, Monachus, & Abbas S. Germani, Gallus de Montoacuto, territorio Cluniacensi, creatus anno 1115. laudabiliter præ fuit annis. 21. Fuit carne Nepos Sancti Hugonis Cluniacensis Abbatis; Obiit autem anno 1136. die 4. Idus Augusti, & in capitulo ecclesie S. Germani sepultus est. *Tritemius lib. 4. cap. 299. Demochares, & Belforest. qui supra.*

55 D. HUGO, alter, prædecessoris compatriota, monachus & Abbas Pontigniacensis, statim a morte alterius Hugonis electus, sedit annos 15. & in Monasterio suo Pontignaco, in quo & sepultus est, diem obiit anno 1151. die 6. Idus Octobris. *Demochares, & Belforest. sepe citati.*

Antisiodorenses incerti.

D. REMIGIUS, monachus Antisiodorensis, Sancti Germani, scilicet, uir suo tempore doctissimus, & Sancti Odonis Cluniacensis Abbatis magister, ob singularem doctrinam ad Pontificatum euectus est. Floruit anno Domini 890. *Tritemius lib. 4. c. 198. & Belforest. lib. 2. Annalium Francie, cap. 58.*

D. HARMUNDVS, monachus, & Abbas Pontigniacensis, Episcopus electus, ante mortuus est quam consecrari posset. Claruit anno Domini 1080. *Tritemius lib. 4. cap. 269.*

ANNOTATIO.

Hi duo citantur à Tritemio, ut uidere est, necnon, & Prior, Remigius, scilicet, a pluribus fidedignis Historicis Episcopus Antisiodorensis agnoscitur, attamen in catalogis Episcoporum illius ecclesie, apud Democharem non reperiuntur; & ea ratione hic à nobis separatim appositi sunt.

Aquinenses in Campania, siue Aquinates, exempti.

D. MARTINVS, Florentinus, Tuscus, monachus Monasterii Casinensis, post depositionem Angeli Episcopi, Aquinensis Ecclesie moderator electus à Nicolao Papa II. anno 1060. & ab eodem consecratus, mirum dictu, quantum uerbo & exemplo ouibus sibi commissis profuerit: & eruditione & sanctitate clarus, ad Dominum migravit. *Leo Ostiensis in chron. Cas. lib. 3. cap. 14. Tritemius lib. 4. cap. 262.*

D. RAINALDVS, monachus & ipse Casinensis, aliquot annis eidem Ecclesie præ fuit: Obiit die 9. Februarij. *Ex cal. MS. Mōtis Casini.*

Aretini in Tuscia, sub Patrimonio Petri.

MICHAEL, monachus Monasterii Sanctæ Crucis de Anellana, Congregationis Columbarum, Episcopus Aretinus. *Aug. Floripar. 2. lib. 5. cap. 16.*

Argentineses, in Germania, sub Moguntino Archiepiscopo.

1 S. AMANDVS, Aquitanus, Gallus, Serani Ducis, & Amantie filius, monachus primum S. Honorati Lerini, deinde Ogyæ insulæ, post Bituricensis, demum à Dagoberto Rege, ex Traiecto, cui præerat Episcopus, euocatus, Argentinesi ecclesiæ primus constituitur Episcopus anno Domini 633. quam in omni sanctitate gubernauit usque ad annum 640. quo anno infidelium furori cædendum existimans, ad episcopatum suum Traiectensem, rediit, cui cum tribus annis aliis præfuisset, eo item abdicato, ad Monasterium Elnonense confugit, in quo miraculorum gloria clatus migravit, anno 661. octa uo Idus Februarii, ibidemque sepultus. *Petrus Cratepolius de episcopis Germaniæ, & alij.*

2 S. ARBOGASTVS, Hibernus, siue ut aliis placet Aquitanus, monachus, & Brēmīta in nemore Heilige-forst, in Alsacia in loco ubi nunc Haganoa sita est, S. Amādo successor datus anno 646. præfuit in omni sanctitate annis plus minus duodecim. Obiit anno 658. die 12. calendas Augusti; in colle S. Michaelis, ubi nunc est Monasterium S. Arbogasti, sepultus. *Cratepolius ibidem: & Demochares de sacris missæ, tomo 2. cap. 35.*

4 S. FLORENTIVS, Scotus, monachus, & Abbas Monasterii Haselachii, mediātē S. Arbogasto succedens, anno 663. spatio annorum duodecim, Monasterium amplissimum ad amnem Bruschiū, monachis, & maximè Scotis, ædificauit; Sanctum Arbogastum miraculis clarum de terra leuauit; & non minori, quam Arbogastus, sanctitate clarens, in Domino obdormiuit anno 675. die septimo Idus Nouembris: in Monasterio suo Scotorum, quod nunc S. Thomæ, intra muros Urbis, uocatur, sepultus. *Ioannes Leslaus de gest. Scot. lib. 4. Cratepolius, & Demochares, qui supra.*

23 D. ETHO, uel Otho, monachus, & Abbas primum Vallis S. Georgii: deinde Augiensis; creatus est Episcopus anno 765. præfuit annis, plus minus octo, obiitque anno Christi 773. sepultus in cœnobio à se renouato Etenheimmūster. *Demochares, & Contractus in chronico, sed errare uidetur in computatione, creatum enim dicit anno 734. quod stare non potest si numeri Democharis recte sunt appositi.*

25 D. REMIGIUS, siue Benignus, monachus, & Abbas Vallis S. Georgii, electus & consecratus anno 783. sedit annos 20. & cœnobium Sanctimonialium Eschouium dictum cōstruxit, in quod multas Sanctorum reliquias honorificè transtulit. Migravit à sæculo anno Domini 803. *Demochares.*

26 D. RATHO, monachus, & Abbas Vallis S. Georgii, Remigio substitutus, cum annis octo præfuisset, & corpus S. Florentii episcopi ad Haselachium, siue Haselonium, ubi vitam duxerat monasticā, transtulisset, obiit anno Domini 812. *Demochares.*

43 D. ALBVVICVS, siue Aldouichus, monachus, & Abbas diuitis Augiæ, creatus episcopus anno Domini 1000. præfuit annis 9. obiitque anno 1009. *Contractus in chron. Demochares uero creatum dicit anno 997. sed is est annus promotionis eius ad Abbatiam, ut annotat Contractus, non autem ad Episcopatum.*

70 D. LAMBERTVS, nobilis a Buren, Alfata, Gulielmi equitis Aurati filius, monachus primum Neouuilerensis, deinde Gengenbacensis Abbas, a Carolo III. Imperatore, assensu Romani Pontificis, ex Episcopo Spirense, creatur Argentinenfis anno 1371. qua dignitate functus annis 4. ad Bambergensem Ecclesiam transtulit, cui præfuit annis 23. Obiit anno 1398. *Trittemius lib. 4. cap. 251. Demochares, ubi supra.*

Aruernenses in Gallia, sub Bituricensi Archiepiscopo.

27 S. GALLVS, monachus, & Abbas Chrononenfis, antequam Aruernis constitueretur Episcopus, à Treuerensibus electus, sibi dari à Theodorico Rege postulabatur, sed rege id pernegante, quod eum alibi destinatum diceret, ab eodem factus est Aruernorū Præsul, cum adhuc esset Diaconus; quibus cum tanta humilitate præfuit, ut ab omnibus amaretur. Vigesimo septimo regiminis sui anno, ætatis autem 65. miraculis & sanctitate clarus decessit, ipsis Calendis Iulii. Floruit anno Domini 560. & amplius. *Trittemius lib. 3. cap. 24. & alij.*

39 S. PRÆBECTVS, Gallus, monachus & Abbas Candidinensis in Aruernia, Episcopus creatus, suis semper uerbo & exemplo studuit prodesse, tandem à Proceribus eiusdem Urbis, pro Christo contumeliosè habitus, constanti animo martyrii coronam percepit anno 670. die octauo calendæ Februarii. *Auctor uitæ eius apud Surium tomo 1. & alij.*

Asaphenses, siue S. Asaph, in Anglia, sub Cantuariensi Archiepiscopo.

S. ASAPH, siue Asaphus, Scotus, monachus, & Abbas Monasterii

S. Ken-

S. Kentigerni Glasgoensis Episcopi, cuius uitâ descripsit, & deinde illius loci, qui ex eius nomine denominationem Sancti Asaph accepit, primus Episcopus, creatus circa annû Domini 580. cum multos ad uiam redûxisset fanitatis, clarus miraculis migravit ad Dominum calendis Maii. *Chorog. brit. fol. 548. Scripsit.*

De uita S. Kentigerni Episcopi, lib. 1.

De ordinatione suæ Ecclesiæ, lib. 1.

Astorgenses in Hispania, sub Bracarensi Archiepiscopo:

S. GENNADIUS, Hispanus, monachus Monasterii de Argeo, deinde Abbas S. Petri de Montibus, ob uitæ probitatem, & sapientiæ meritum, Episcopus creatus, ita se in officio gessit, ut post mortem, albo Sanctorum adscribi meruerit. Obiit anno Domini 916. ætatis. 70. die 25. mensis Maii. *Ambrosius de morales in hist. Hispan. lib. 15. cap. 45.*

Attrebatenses in Belgio, primo sub Remensi; nunc sub Cameracensi Archiepiscopo.

3 D. ALOUISIVS, monachus & Abbas Monasterii . . . . . creatus Attrebatensis Episcopus proprius tertius (ante enim erant Cameracenses & Attrebatenses simul) anno Domini 1130. seditione ea sede annos. 18. & tandem apud Philippolim contra Turcos obiit, anno 1148. *Demochares de sacrif. missæ, tomo 2. cap. 15. Robertus de Monte ad annum. 1130.*

4 D. GODESCALCVS, monachus & Abbas de Monte S. Martini, post annum tertium uacantis sedis, in locum Alouisi Episcopus Attrebatensis anno 1151. creatus, præfuit annis plus minus septem. Et nescio quam ob causam Episcopatum deposuit anno 1157. *Robertus de Monte, in chron. Meyerus, lib. 5.*

D. DEODATVS, de Canilhaco, Gallus, Antisiodorensis, monachus Sancti Flori, & eiusdem etiam ciuitatis Episcopus, ex illa, ad hanc uocatus sedem, postmodû S. R. E. Card. factus est anno 1343. *Demochares tomo 2. cap. 25. de sacrif. missæ.*

D. IOANNES, Lofredi, Gallus, Luxouienfis, monachus Monasterii Cluniacensis, creatus Episcopus circa annum Domini 1450. paulo ante, uel post: ob singularem doctrinam, fuit enim sacræ Theologiæ, & Decretorum Doctor, in numerum Purpuratorû annumerari meruit à Pio Papa II. anno 1461. Obiit anno 1473. die tertio Idus decembris. *Tritemius lib. 4. cap. 36.*

D. MATTHÆVS Mouillart, Attrebas, ex uico Sancti Martini, monachus, & Abbas cœnobii Sancti Gisleni, iuxta Montes Hannoniæ,

nia, quod S. Petri Cella vocatur, ordinis S. Benedicti, Congregationis Bursfeldensis, Sacrae Theologiae Doctor, Louanij promotus; Statuum Belgicorum tempore Ferdinandi Ducis de Alua, ad regem Philippum, in causa solutionis Denarii decimi, in Hispaniam Legatus; mortuo Domino Francisco Richardoto Episcopo, uiro nostrae aetatis doctissimo, omnium Canonicorum uotis, ob praecelaras animi doctes, electus, non prius electioni de se factae assentire uoluit (quamuis amicorum suorum, & summorum etiam uirorum, precibus rogatus) eo usque solutio pensionis aliquot centenariorum Coronatorum, quae quotannis Illustrissimo Card. Granuellano, à praedecessoribus suis solui consueuerat, ab Episcopatu penitus remoueretur, sedesque Attrebatensis suae pristinae libertati, & immunitati redderetur. Vir enim deuotus, & pius cum esset, sese cum aliquo conscientiae scrupulo ab Abbacia sua, qua sola contentus erat, separari non sinebat. Factus igitur uoti, & animi sui compos, consecrationem tandem accepit anno Domini (si rectè recordor) millesimo quingentesimo septuagesimo quarto, qui erat secundus uacantis sedis. Quo in uita genere, quanta pro Catholicae fidei defensione, ab impijs, & haereticis sustinuerit facilius est cogitare, quam dicere: Ab ijs enim summis iniurijs affectus, & tandem etiam in exilium actus, patientissimè, & animo uirili, pro Christi amore, aduersa omnia sustinuit: donec, gratia Dei mediante, reuocatus, ad sedem suam reuersus est, quam usque in hodiernum diem (ut credo, nihil enim adhuc de sua morte ad me perlatum) summa prudentia, moderatur. In huius autem uiri praestantissimi laudibus, libentius immoror, quod ex eius sacris manibus anno Domini 1579. die 14. Martij, Sabbato quatuor temporum quadragesimae, in ecclesia Virginis Deiparae ciuitatis Attrebatensis, sacratum Presbyteratus ordinem suscipere, quamuis indignus, meruerim. Deus Opt. Max. hoc Benedictini ordinis decus, ad laudem & gloriam nominis sui, incoluè nobis diu conseruare dignetur.

Audomarense in Artesia Flandria, sub Archiepiscopo Cameracensi.

1 D. GERARDVS Hamericourtius, Leodiensis, monachus, & Abbas Monasterii S. Bertini in ciuitate S. Audomari, ord. S. Ben. congregationis Cluniacensis; Morino, siue Taruanna, ciuitate à Carolo V. Imperatore destructa, & Episcopatu Morinensi trifariam diuiso, primus Sancti Audomari, siue Audomarense, Episcopus creatus est, à Iulio Papa III. anno 1550. sic petente Philippo II. Hispaniarum Rege, qui tredecim Episcopatus nouos, consensu Summi Pontificis.

in Belgio erexit, antequam ex eo discederet. Præ fuit autem summa cum prudentia & laude Episcopatus, & Monasterio simul, usque ad annum (si fallor) millesimum quingentesimum septuagesimum septimum, & moriens in Monasterio suo sepultus est. *Michael Eysingerus Austrius, in Leone Belgico.*

Auersani in Campania exempti.

D. G V I T M U N D V S, siue Guimundus, Normandis, Italus, monachus & Eremita cœnobij S. Andreae, quod nunc S. Crucis titulum gerit, de Auellana, Congregationis Columbæ, & deinde ob summam & singularem eruditionem & doctrinam, Auersanus Episcopus, circa annum Domini 1060. floruit, & eruditionis suæ clara monimenta reliquit, videlicet, ad Rogerium monachum contra errores Berengarij Turonensis.

De corpore & sanguine Domini, lib. 3.

De S. Trinitate, Christi humanitate, Corporis que, ac Sanguinis Domini veritate, Confessionem: quæ excusa est cum tribus libris prædictis in tomo. 4. Bibliothecæ SS. Patrum margarini de la Bigne, Parisijs anno 1576. in fol. item, & Colonie cum Lanfranco, Algero, & alijs: & alibi aliquoties.

ANNOTATIO.

Tritemius lib. 2. cap. 80. & lib. 4. cap. 230. de vir. ill. Ord. S. Ben. ac lib. de script. eccles. alijsque qui ab eo acceperunt, decepti ut arbitror, & quiuocatione nominum, Normandi, & S. Crucis, putarunt Monachum monasterij de Cruce S. Leufredi in Normandia Gallie fuisse: Italem tamen Normandum, ac Monachum illius monasterij, quod postea S. Crucis de Auellana titulum gessit, fuisse, ex historijs tenemus: confirmantque Bugianus colloquio 4. hist. monast. & Augustinus Florentinus, parte. 2. hist. Camald. lib. 5. cap. 15. qui in duobus tamen emendandi sunt, primum, quod Sigismundus uocabulo corrupto, ab eis uocetur; alterum, quod Archiepiscopus Antuerpiæ fuisse scribitur. Hoc autem posterius ex duobus natum suspicor, scilicet, quod Archiepiscopus Auersanus dicatur a Tritemio libro de script. eccl. in quo corrigendus uidetur, cum postmodum ipse in libris de vir. ill. Ord. S. Ben. citatis palinodiam cecinerit; deinde quod dictio illa Auersa, a Bugiano, & Augustino, non intellecta, occasione dederit Antuerpianam illam Brabantis, que uulgariter Auersa dicitur, suspicandi, pro Auersa ciuitate Campanie, que nunquam Archiepiscopali dignitate coheserata legitur. Et Episcopum Antuerpiæ non fuisse ex hoc liquet, quod Antuerpia a prima sua origine nunquam Episcopum proprium habuerit usque ad annum Domini 1550. quo, creatus est primus il-

lius

lius civitatis Episcopus, Philippus Niger sic petente Philippo. II. potentissimo Hispaniarum Rege, qui cum antequam inire posset diem obisset, successorem habuit Franciscum Sonnium Episcopum Buscoducensem primum, virum doctissimum, ut eius opera produnt.

Augustus Vindelicorum in Suetia, sub Moguntino Archiepiscopo.

9. S. VICTORIVS, siue Victorpus, monachus, & Abbas Elefantensis coenobii, creatus est Episcopus anno Domini 716. praefuit annis 16. & sanctitate clarus obiit anno 732. die sexto Idus Aprilis.

Petrus Cratopolus de Episcopis Germania: & Demochares de sacrificiis, tome 2. cap. 35.

10. S. SYMBERTIVS, siue Simpertus, vel Symprechtus, Auberii Austrasiae Ducis filius, & Caroli Magni Imp. ex Symphotiana fore, nepos, monachus & Abbas Murbacensis Monasterii, ad episcopatum euectus est anno 779. & cum annis 36. Remp. ecclesiasticam in omni sanctitate rexisset, migravit anno 809. & in Sanctorum numerum relatus est. Solennitas eius tertio Idus Octobris recolitur.

Cratopolus, & Demochares, ut supra.

15. S. NEODONARIUS, siue Nycarius, monachus & Abbas claustrii Vitenburrani in Suetia, siue Sanctus, creatus est Episcopus anno 866. praefuitque annis quatuor tantum, & anno 869. sanctitate & miraculis fulgens, migravit in caelum. Demochares loco citato, & Belforestius, in Cosmographia.

18. S. VUIDGARIVS, alias Vuidogerus, monachus ipse & Abbas Vitenburranus, creatur anno Dom. 888. sua predicatione Heluetios ad fidem adduxit, ideoque eorum Apostolus uocari meruit. Decessit anno 903. regiminis sui. 15. Demochares ibidem.

19. S. ADALBERVS, Comes à Dillingen, monachus & Abbas Elfangensis, creatus Episcopus anno 903. in locum Vuidgarii, & sex ante mortem annis coadjutorem sibi sumpsit Hildinum, vitae integritate, ac doctrinae praestantia insignem virum, & cum ecclesiam suam sanctè gubernasset annis. 17. obiit anno Domini 921. apud S. Afram honorificè sepultus. . . . Demochares eodem loco.

21. S. VLRIVS, siue Vdalticus, vel Hudalticus, Hugobaldi Comitis Chiburgensis ac Dillingensis, & Gerbergae Comitissae Veringensis filius, monachus Monasterii S. Galli, in Heluetiis, renunciatus est Episcopus anno Domini 923. siue uno amplius, ut vult Contractus, fuit in ea potestate annis 50. Obiitque miraculis & sanctitate clarus anno 973. aetatis suae 83. & à S. Vuolfgango Ratisbonensi Episcopo digno honore in templo S. Afrae, quod postea ab eius nomi-

nomine S. Vlrici appellatum est, reconditus, die quarto nonas Iulii. Tritemius lib. 4. c. 222. & Cratopolus.

ANNOTATIO.

In monumentis orthodoxographorum Patrum excusis Basileæ in folio, & in Bibliotheca Philosophorum historica, aliisque in locis habetur Epistola quædam scripta ad Nicolaum I. Papam, contra cælibatum Sacerdotum, quæ ab Hæreticis, huius nostri S. Vdalrici esse perhibetur, quod quam a veritate sit alienum, a terapore quo floruerunt & obierunt elicitur. Sanctus enim Vdalricus, Contracto, Demochare, Abbate Vispergense, aliisque testibus, creatus est Episcopus anno Domini 923. vel 924. obiitque anno 973. ætatis suæ 83. & Nicolaus Papa I. Onufrio Pannino, & alijs referentibus, obiit anno 867. annis videlicet 23. antequam S. Vdalricus nasceretur, & 56. vel 57. antequam in Episcopum consecraretur; non igitur potuit Nicolaus I. Pape scripsisse, cum nondum natus esset, & iam natus Papa Nicolaus inter uiuos esse desisset. Hæc breuiter notari annotare, ne forsitan incautus Lector, sanctitatis S. Vdalrici titulo allectus, dubia, pro certis recipiat, discatque ab huiusmodi Hæreticorum imposturis, quialiquando speciosam sanctitatis omnium uestem induunt, ut facilius in Dominicum ouile irruere possint, cauere.

25 S. GEBHARDVS, S. Vlrici Capellanus, monachus & Abbas Elfangensis in Sueuia, creatur Episcopus, anno Domini 996, & post sex annos, quibus regimini præfuit, Episcopatu, & uita defunctus est, anno 1002. ipsis Nonis Iulii, & in ecclesia S. Mariæ, iuxta prædecessorem suum sepultus est. Tritemius lib. 4. cap. 237. & Demochares.

S C H I S M A.

32 D. EKARDVS, monachus & Abbas diuitis Augiæ, eligitur à Guelphone Duce, qui partes Gregorij Pape VII. contra Henricum III. Imp. tuebatur, & Vuigboldoni Episcopo, contra Sigefridum Episcopum, qui ab Episcopatu a Gregorio VII. remotus fuerat, substitutus, ante obiit, quam Augustam Ciuitatem intrare posset. Demochares.

33 Domnus. N. monachus & Abbas Campidonensis, Ekardo mortuo, ab eodem Duce Episcopus creatus, contra eundem Sigefridum Schismaticum, morte repentina præuentus, cōsecrationis munus non habuit. Floruerunt hi duo anno Domini 1080. Demochares loco citato.

35 D. HARDOVICVS, uel Hardouicus, nobilis heros a Lirhein, Sueuus, monachus, & Prior monasterij S. Vlrici, Augustanus

mus Episcopus, 35. siue si duos præfatos annumerare uelimus, 37. creatus anno 1167. præfuit annis. 17. Obijt anno 1184. die. 25. Ianuarij, & in templo cathedrali D. Virginis, honorifice sepultus est. *Demochares, ut supra.*

S. C. H. I. S. M. A. P. U. L. I. C. I. S.

52 D. FRIDERICVS, nobilis a Grafeaeglt, Monachus, & Abbas cuiusdam monasterij in Hungaria, a Bonifacio Papa I X. petitione Sigismundi Imperatoris, contra Anselmum Episcopum, creatus, anno 1413. contendit cum eodem de Episcopatu annis nouem, tandem utroque ad sua remisso anno 1422. Augustanis a summo Pontifice datur Episcopus Petrus Schauenbergius, qui postea ad Cardinalatum ascendit. *Demochares supra citatus.*

Augustodunenses siue Heduenfes in Gallia, sub Lugudunen-

si Archiepiscopo.

27 S. RACHNACARIUS, monachus Monasterij Luxouienfis in Burgundia, postquam aliquot annis Ecclesie Augustodunensis præfuisse, ad Basiliensem sedem translatus, sanctè obiit. Claruit anno Domini 660. *Ionas in uita S. Eustasij Abbatis, apud Surium tomo 2.*

28. S. LEODEGARIUS, Monachus, & Abbas Sancti Maxentij, in ciuitate Pictauiensi, Augustodunensis creatus Episcopus, multa aduersa ab Ebroino tyranno passus, eius etiam iussu martyrij postea coronam accepit anno Domini 685. die sexto Nonas Octobris. *Trittemius lib. 4. cap. 173.*

Auinionenses in Gallia, sub Arelatenfi Archiepiscopo.

D. ANGLICVS, uel Angelus, siue Angelicus, Grimoaldi filius, Urbani Pape V. Frater, monachus Monasterij S. Rufi propè Valentiam, Episcopus Auinionensis creatus, in numerum purpuratorum postea, anno 1366. assumptus, Obijt Auinione anno 1387. die decimo sexto calendas Aprilis. *Panuinus in epitome Pontif. Rom.*

Aurelianenses in Gallia, sub Senonensi Archiepiscopo.

33 S. EVCHERIVS, monachus Monasterij Gemeticensis in Gallia, post multas persecutiones, etiam in exilium à Carolo Martello missus, sexto relegationis sue anno in Monasterio S. Trudonis miraculis clarus obiit, qui erat à Natiuitate Christi annus 727. & dies uicesimus Februarii. *Tritt. lib. 4. cap. 186. & alij.*

37 D. DEOTINVS, monachus & Abbas Floriacensis, creatus circa annum Domini 790. aliquot annis præfuit. *Belforesius in Cosmographia.*

38. Sanctus.

1380. S. THEODVLRHVVS, monachus ipse & Abbas Sancti Benedicti Floriacensis, uir Sanctus & doctus, de quo in ramis mentionem antipriorem fecimus, pluribus in Episcopatu tribulationū procellis agitarus, patientia, & fortitudine, intumescentes fluctus confregit, & sanctitate clarus quiescit in Domino. Floruit anno Domini 840. *Tritemius lib. 4. cap. 197. & alij.*

X *Aurienses in Portugallia, sub Bracarensi Archiepiscopo.*

S. ISAVRVS, siue Ansurus, Hispanus, monachus in Hispania, deinde Episcopus Auriensis, siue Orensis, uir pius, & deuotus extitit: & tandem miraculis, & sanctitate clarus obiit anno Domini 966. die 26. Ianuarii. *Ambrosius morales lib. 16. c. 3. bist. Hispanie.*

Aystetenses, siue Aychstadiani, uel Aureatenses in Suenia, sub Moguntino Archiepiscopo.

I S. VVILLIBALDVS, Sueuus, Richardi Sueuorū Regis filius, monachus primum Vvaldheimensis, deinde Casinensis, à Sancto Bonifacio Archiepiscopo Moguntino, cuius erat discipulus, & nepos, ob matrem Bonnam S. Bonifacii sororē, primus Aystetensis Episcopus creatus, an. Christi 745. ætatis suæ 41. præfuit, an. 36. Obiit autem an. 781. ætatis 77. nonis Iulii: & in summo tēplo, quod ipse construxerat, sepultus est. Scripsit, Vitā Sancti Bonifacii Moguntini Archiepiscopi, magistri sui, quæ utrum extet ignoratur. Vitam item sororis suæ sanctę Vualburgis Abbatissæ. *Tritemius lib. 4. ca. 185. & alij.* Canonizatus est, consentiente Leone Papa VII. Megingosi episcopi Aystetensis diligentia, in cuius memoriam perpetuam suspendit in medio Basilicæ Cathedralis cupream, & pulcherrimē deauratam coronam, cum tali inscriptione:

Hanc Vvillibaldo pharam construxerat almo,

Presul deuotus Mengosus nomine dictus;

Qui pius hunc sanctis precibus coniungit eundem,

Turmis Angelicis cælesti nomine sanctis.

Hoc Pater, & Natus, necnon & Spiritus almus,

Efficiat firmum, fixum, solidumq; per æuum.

24 D. CONRADVS, heros Bauarus, monachus & Abbas Vuildefhergensis, creatus ab Eugenio Papa III. anno 1153. sedit annos. 18. Obiit anno 1171. & sepultus est in Basilica S. Augustini, quam à fundamentis erexerat. *Demochares tomo 2. cap. 35.*